

Week 21

Hemelvaart

Datum	Lezen	Zingen	Middagpauze
23-5-2022	Hebreeën 4	Ps. 24:4 en 5	Psalm 24
24-5-2022	2 Korinthe 5:1-10	Ps. 68:9	Hebreeën 10:19-31
25-5-2022	Psalm 47	Ps. 47:3	Handelingen 1:1-14
26-5-2022	Hemelvaart		
27-5-2022	Vrije dag		

MAANDAG Hebreeën 4 Ingaan in de rust

Na gedane arbeid is het goed rusten. Welkom thuis! (Psalm 24) Dat kan zeker gezegd worden van onze Hogepriester, de Heere Jezus Christus. Jezus is ingegaan in de plaats van welverdiende rust. Hij heeft de ereplaats gekregen en zit aan de rechterhand van Zijn Vader. Toch is die rust relatief, want Hij is 24/7, dag in dag uit actief in het bidden als de meerdere Hogepriester (1 Joh. 2:1). Hij is dus volop aan het werk!

Die plaats van rust is ook het doel van een christenpelgrim hier op aarde. Daarom niet getreurd als het eens tegenzit. Niet opgeven hoor, in de strijd tegen je boezemzonde en andere geestelijke vijanden! → Vul al die vijanden maar in voor jezelf.

Het leven is een gevaarlijke woestijnreis. Het beloofde land is te zien met de verre kijker van het geloof. Kijk je mee? Laat vers 16 je moed geven.

In Hebreeën 4 worden we gewaarschuwd om toch niet in de woestijn te sterven door ons hart te verharderen. We worden juist aangemoedigd om vlijtig in te gaan in het land der ruste.

Hemelvaart heeft ons een geopende weg gegeven om toe te gaan tot de troon der genade (vers 14). Hij, Jezus, is de hemelen doorgedaan. Hij heeft dezelfde zorgen, moeiten en problemen gehad waar jij misschien momenteel ook wel doorheen moet. Hij zonder zonde. Wij met zonde. Vers 16 moedigt ons aan om met vrijmoedigheid toe te gaan tot de genadetron.

Toe..., waarom zou je sterven in deze woestijn?

#

GESPREKSVRAAG: #Waarom is/likt het leven vaak op een 'woestijnleven'?#

GEBEDSPUNT: #Leer mij wat de juiste vrijmoedigheid is.

(Zie BMU blz. 1886 roze 4, mooi stukje!)

DINSDAG 2 Korinthe 5:1-10 Ons toekomstige huis

Jezus zei: 'Ik ga heen om u plaats te bereiden'. Als Hogepriester heeft Hij met de 'borstlap' al Zijn kinderen in het heiligdom binnengedragen en plaats voor hen gemaakt.

Wij, jij en ik leven in een bouwval. Ons lichaam wordt door Paulus vergeleken met een aardse tabernakel. Een tent waar onze ziel in woont. Hij weet dat ons aards bestaan afgebroken wordt en zal worden. Het is een zuchten vanwege ons zondaarsleven. De dood is dan ook de laatste vijand. We willen niet ontkleed worden (vers 4). Het sterfelijke van dit leven zal echter bij de opstanding onsterfelijkheid aan moeten doen. Vandaar de onvermijdelijke dood. In de hemel wacht voor Gods kind echter het bruiloftskleed van Gerechtigheid en Heiligheid. We **moeten en kunnen** daarmee hier al bekleed worden (vers 5). God heeft ons als onderpand de Heilige Geest gegeven.

Houd daarom goede moed! Paulus is zéér begerig om (nú nog uitwonend) in de toekomst inwonend te zijn om dán aangezicht tot aangezicht te staan met de Hogepriester (vers 7).

We zullen allemaal voor de rechterstoel van Christus verantwoording moeten afleggen over ons leven. Daarom zeggen wij met Paulus: 'wetende de schrik des Heeren, bewegen jullie tot het geloof..., en ik hoop ook in jullie gewetens geopenbaard te zijn'.

GESPREKSVRAAG: Ben jij al begerig om Hem 'welbehaaglijk' (vers 9) te zijn?

GEBEDSPUNT: #Mag ik inwonend in de hemel zijn, ook al leef ik nú nog op aarde.#

WOENSDAG Psalm 47 Opgevaren naar de hemel

De Heere Jezus is ná Zijn opstanding vele, vele malen verschenen. Hij heeft vele tekenen en wonderen gedaan om de discipelen ervan te overtuigen dat Zijn opstanding écht waar is. In Handelingen 1 krijgen de discipelen een opdracht mee. Ze moeten in Jeruzalem blijven om de beloofde Trooster, de Heilige Geest te ontvangen.

Daarna, met die kracht van God, moeten ze uitgaan om te gaan getuigen. Niet in eigen kracht, maar door Zijn Geest zal het gebeuren! Zij moeten boodschappers worden van de zeer blijde Boodschap, het Evangelie. Ze moeten in Jeruzalem beginnen, dán de omliggende landstreken en zo doorgaan tot aan het uiterste van de aarde. 'Roept uit aan alle stranden, verbreid van oord tot oord...'

En toen werd Hij opgenomen, daar zij het zagen. Met zegenende handen voer de Vorst Christus op naar huis. Hij mag gaan rusten van Zijn aardse missie en beginnen met Zijn hemelse werk. Hij is onze Hogepriester.

Zie ook info van H.C. vraag 46 t/m 49.

GESPREKSVRAAG: Wat zegt Hemelvaart jou?

GEBEDSPUNT: Geef mij alstublieft inzicht en de troost van Hemelvaart (vraag 49).

TER INFO: HEMELVAART

Vraag 46: Wat verstaat u onder: opgevaren ten hemel?

Antwoord: Dat Christus voor de ogen van zijn discipelen van de aarde in de hemel is opgenomen en daar ons ten goede is, totdat Hij wederkomt om te oordelen de levenden en de doden.

Vraag 47: Is Christus dan niet bij ons tot aan het einde van de wereld, zoals Hij ons beloofd heeft?

Antwoord: Christus is waarachtig mens en waarachtig God. Naar zijn menselijke natuur is Hij niet meer op aarde, maar naar zijn godheid, majesteit, genade en Geest wijkt Hij nimmer van ons.

Vraag 48: Worden dan de twee naturen in Christus niet van elkaar gescheiden, als zijn mensheid niet overal is waar zijn godheid is?

Antwoord: Volstrekt niet. Want omdat zijn godheid door niets kan omsloten worden en alomtegenwoordig is, volgt daaruit dat deze wel buiten de door Hem aangenomen mensheid is, maar toch ook in de ene Persoon daarmee verenigd blijft.

Vraag 49: Welk nut heeft de hemelvaart van Christus voor ons?

Antwoord: Ten eerste dat Hij in de hemel onze Voorspraak is voor het aangezicht van zijn Vader.

Ten tweede dat wij [in Hem] ons vlees (ons lichaam) in de hemel hebben als een betrouwbaar onderpand dat Hij als het Hoofd ons, zijn leden, ook tot zich zal nemen.

Ten derde dat Hij ons zijn Geest als tegenpand zendt, door wiens kracht wij zoeken wat boven is, waar Christus zit aan de rechterhand van God, en niet wat op de aarde is.